

Monseniorul Vladimir Ghika – prinț, diplomat, scriitor*

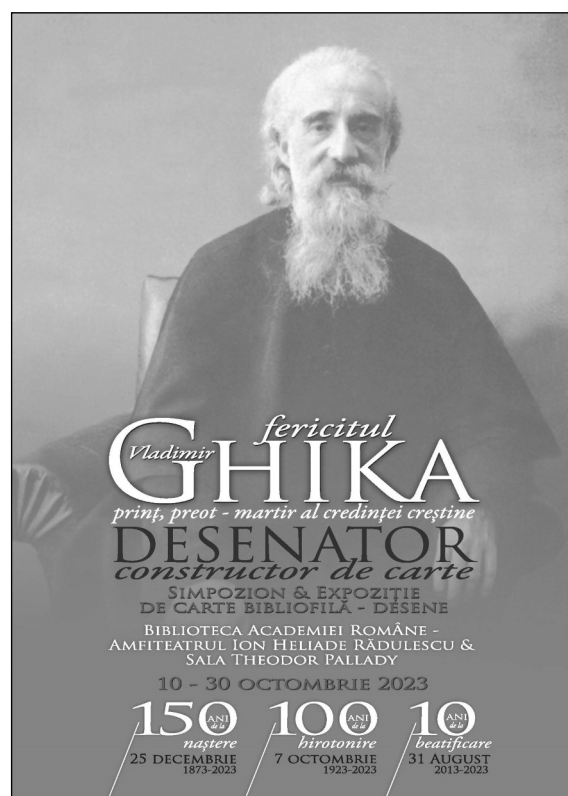
Acad. Ioan-Aurel Pop
Președintele Academiei Române

Monseniorul Vladimir Ghika (1873–1954) a fost prinț, diplomat, scriitor, om de caritate, preot catolic român (slujitor al ambelor rituri, latin și bizantin), dar și artist plastic. A fost beatificat pe data de 31 august 2013, la București, în cadrul unei slujbe religioase solemne. În același an a fost ales membru post-mortem al Academiei Române.

Pentru a înțelege personalitatea acestui descendent de domni români, cuvintele lui Petre Pandrea sunt grăitoare: „Respectul pentru el era puțin zis. Mă apropiam mult de venerație. Târziu, mi-am dat seama că un sfânt plutește printre noi. Era în carne și oase, cu barbă apostolică, cu ochi sclipind de inteligență înlăcrimată, cu plete argintii, cu sutană aspră. Monahul catolic m-a ajutat moralmente, prin prezența lui în București, atunci când s-a dezlănțuit furtuna social-politică europeană, ca să-mi găsească busola carității, a răbdării, a vitejiei, a elevației, a curățeniei. Nu puteai fi ca el. Prezența lui era o mustrare tacită, un *rappel à l'ordre*. Grandiosul lui mesaj n-a rămas neascultat, nici pentru Biserica Ortodoxă și nici pentru mandarinatul intelectual valah. Nimeni nu-i profet în țara lui? Vladimir Ghika era din țara mea, a debutat cu scandalul părăsirii dogmelor ecleziastice tradiționale, a început ca un ciumat și a sfârșit în dragoste și venerație, în sfințenia unanim admisă, privit ca un sfânt și de ortodocși și de catolici, respectat de laici, hulit și întemnițat de nemernici și iresponsabili”.

Organizatorii acestei ceremonii au pregătit și o expoziție care prezintă o latură mai puțin cunoscută a vieții monseniorului Ghika. Expoziția

aduce în fața publicului o selecție din cărțile bibliofile și gravurile lui Vladimir Ghika, desene, ilustrații și alte obiecte personale păstrate în Arhiva Arhiepiscopiei Romano-Catolice de București. Acestea provin din donațiile generoase ale unor colecționari. Sunt expuse ilustrațiile pregătite pentru cartea *La Visite des pauvres* (*Vizitarea săracilor*), o carte de autor realizată probabil în jurul anului 1922, urmată de *Les Intermedes de Talloires* (*Interludiile din Talloires*) – o serie de desene originale din anul 1919 și gravuri realizate după aceleași desene, publicate în 1923, în ediție bibliofilă, de Victor Jacquemin, la Paris.

*Alocuțiune susținută în deschiderea simpozionului „Fericitul Vladimir Ghika – prinț, preot-martir al credinței creștine” (10 octombrie 2023, Amfiteatrul „Ion Heliade Rădulescu” al Bibliotecii Academiei Române)

Celelalte desene reprezintă letrine, fantezii decorative – cum le numea autorul lor – *ex libris*-uri și alte ilustrații color, Învierea lui Lazăr, Misterele Roziului (desen neterminat), o pagină de calendar (luna ianuarie), decupaje de tip kirigami din hârtie.

Vizitatorii pot admira cărți și obiecte personale, alături de un tablou pe spatele căruia se află semnătura sa olografă: „Vladimir I. Ghika fericit” (1917), ce provine din colecția familiei Cosmovici, precum și multe alte desene și schițe pregătite pentru compozițiile sale unice.

La 150 de ani de la naștere, la 100 de ani de la hirotonire, la zece ani de la beatificare, Arhiepiscop

copia Romano-Catolică de București și Academia Română, prin Biblioteca Academiei Române, au organizat această ceremonie în amintirea Fericitului Vladimir Ghika, prinț, preot-martir al credinței creștine, desenator și „constructor de carte”, spre neuitare și luare aminte. Monseniorul, prețuit deopotrivă de catolici și de ortodocși, a fost și „constructor” de lume mai bună, năzuind la pacea și frăția universală.

Calde felicitări tuturor celor care s-au nevoit cu sesiunea științifică și cu expoziția aceasta plină de miez!